

200702154/1.

Datum uitspraak: 1 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6795 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2000 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om toelating als vluchteling niet ingewilligd.

Bij besluit van 25 januari 2006 heeft de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 120 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voorzover thans van belang, kan hoger beroep, als bedoeld in artikel 84 van die wet, slechts worden ingesteld tegen een uitspraak van de rechtbank over een besluit dat is bekendgemaakt na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet met uitzondering van een beslissing op bezwaar gericht tegen een besluit bekendgemaakt voor inwerkingtreding van de wet.

2.2. Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank over voormeld besluit van 25 januari 2006, bevattende een beslissing op bezwaar, gericht tegen voormeld besluit van 19 mei 2000, dat is bekendgemaakt op 26 mei 2000, derhalve vóór inwerkingtreding van de Vw 2000 op 1 april 2001.

Ingevolge voormeld artikel 120, gelezen in verbinding met artikel 33e van de Vreemdelingenwet (oud), kan hiertegen geen hoger beroep worden ingesteld.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

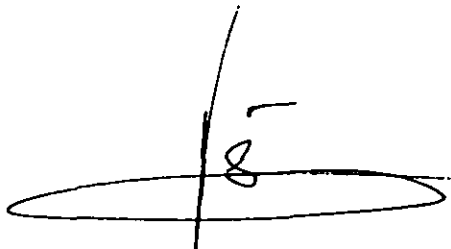
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

343-558.

Verzonden: **01 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
 Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)
 Nummer: 0002-19-2018

Op 19 juni 2000 is namens [redacted] nationaliteit: Iraakse, geboren op [redacted], alsmede namens haar twee minderjarige kinderen, verder te noemen betrokkenen, een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van 19 mei 2000, waarbij de aanvraag om toelating als vluchteling niet is ingewilligd wegens kennelijke ongegrondheid.

Bij besluit van 15 augustus 2001 is het bezwaarschrift van 19 juni 2000 ongegrond verklaard. Hiertegen is op 10 september 2001 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 7 november 2002 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Roermond beroep gegrond verklaard en is het besluit van 15 augustus 2001 vernietigd. Derhalve dient thans opnieuw een besluit genomen te worden op het bezwaarschrift van 19 juni 2000.

INGEGANG

03 APR 2006

Bij schrijven van 4 oktober 2005 heeft betrokkene een beroep gedaan om gebruik te maken in verband met schrijnendheid van de discretionaire bevoegdheid.

Arrondissementsrechtbank
 Zevenaar
 Sector Bestuursrecht
 afdeling vluchtelingenrecht

De aanvraag om toelating als vluchteling wordt op grond van artikel 117 van de Vreemdelingenwet 2000 verder aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van de Vreemdelingenwet 2000.

Derhalve wordt het bezwaarschrift geacht te zijn gericht tegen het niet inwilligen van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

De inhoud van het dossier is betrokken bij de besluitvorming.

Betrokkene is op 4 februari 2002 gehoord door een ambtelijke commissie. Dit gehoor waarvan een verslag is opgemaakt, is eveneens betrokken in de besluitvorming.

In de hierboven genoemde beschikking, waarvan de inhoud hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, is gemotiveerd op alle van belang zijnde aspecten van de zaak ingegaan. Ter aanvulling daarop en naar aanleiding van hetgeen in het bezwaarschrift is aangevoerd wordt nog het volgende overwogen.

Namens betrokkene wordt in het bezwaarschrift aangevoerd dat betrokkene een identiteitskaart van zichzelf en haar kinderen en heeft overgelegd en dat de overweging in de bestreden beschikking ten aanzien van haar nationaliteit en identiteit door betrokkene van de hand wordt gewezen. Overwogen wordt dat er niet getwijfeld wordt aan de identiteit en nationaliteit van betrokkene. Ten aanzien van de reisroute heeft betrokkene geen documenten overgelegd, waardoor niet met zekerheid de reisroute en het tijdstip van reizen is te bepalen. Ter zitting van de ambtelijke commissie heeft betrokkene ook geen afdoende verklaring kunnen geven voor het feit dat de chauffeur van de vrachtwagen tot twee keer toe de verzegelde vrachtwagen heeft kunnen openen om de emmers waar betrokkenen hun behoefte opdeden te ledigen. Derhalve mag van betrokkene een grotere inspanningsverplichting worden verwacht om haar asielrelaas aannemelijk te maken.

Ten aanzien van de stellingname van de gemachtigde dat betrokkene alsnog dient te worden aangemerkt als verdragsvluchteling wordt het volgende overwogen.

Betrokkene heeft verklaard dat men vertelde dat haar zwager, bij het schieten gewond was geraakt en een lid van de veiligheidsdienst werd gedood. Tevens heeft betrokkene van haar zwager vernomen dat ze op zoek waren naar betrokkene. Betrokkene heeft in het nader gehoor verklaard dat zij niets heeft gezien van wat er gebeurde. Dat leden van de KDP het huis zouden hebben

omsingeld en de gebeurtenissen die daarop zouden zijn gevolgd en dat de KDP op zoek zou zijn naar betrokkene heeft betrokkene derhalve van horen zeggen. Verklaringen van derden zijn slechts gebaseerd op vermoedens. Derhalve kan aan de verklaring dat betrokkene van haar zwager zou hebben gehoord dat zij werd gezocht door de KDP niet die waarde worden toegekend die betrokkene daaraan hecht.

Dat haar zwager handel zou hebben gedreven met de PKK, hetgeen verboden is door de KDP en betrokkene om een inkomen te verkrijgen de spullen had opgeslagen, wordt gezien als een commun delict en is derhalve op zich geen grond die leidt tot vluchtelingenschap. Volgens het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 23 oktober 2002 (kenmerk: DPV/AM-37902) doet de KDP onderzoek indien zij vermoeden dat activiteiten voor de PKK/KADEK zijn verricht. Uit dit ambtsbericht blijkt dat de indruk bestaat dat over het algemeen de straf niet zwaar is en kan variëren van een waarschuwing tot enkele jaren gevangenisstraf en als het ging om verstrekken van voedsel of financiële hulp een lichtere straf wordt opgelegd. Indien het ging om het verstrekken van wapens dan zou een gevangenisstraf kunnen worden opgelegd. Uit de ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 14 december 2004 (kenmerk: DPV/AM-865700) en 4 juli 2005 (kenmerk: DPV/AM 8760345) blijkt niet dat het beleid in Noord-Irak ten aanzien van hulp aan de PKK/KADEK is gewijzigd. Betrokkene heeft niet verklaard dat het zou gaan om wapens. Derhalve dient te worden aangenomen dat indien betrokkene vanwege het verkopen van spullen aan de PKK/KADEK zou worden gearresteerd zij geen risico zou hebben gelopen op een onevenredig zware bestraffing en dat daar in het huidige beleid ook geen verandering in is gekomen. Derhalve is het niet aannemelijk dat gezien het bovenstaande betrokkene te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Verdrag.

Betrokkene komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000.

Voor zover betrokkene een beroep doet op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden danwel op artikel 3 van het Anti-folterverdrag wordt overwogen dat het vluchtrelaas onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan te nemen dat betrokkene bij terugkeer naar het land van herkomst het reële risico loopt te zullen worden onderworpen aan een door deze artikelen verboden behandeling. Uit de op dit punt bekende jurisprudentie, met name het arrest van het Europese Hof voor de rechten van de mens van 30 oktober 1991 (RV 1991,19), inzake volgt dat het toetsingscriterium van artikel 3 EVRM streng is. Verwijdering is slechts dan onrechtmatig indien moet worden aangenomen dat er *substantial grounds* zijn om te veronderstellen dat sprake is van *real risk* voor een behandeling die door artikel 3 EVRM wordt verboden. Ten aanzien van het Anti-folterverdrag dient er eveneens sprake te zijn van *substantial grounds* om te veronderstellen dat *forseeable, real and personal risk* op foltering bestaat (CAT/C/18/D/34/1995, 9 mei 1997, NAV 1997 nr. 9, bijlage 17 en CAT/C/19/D/28/1995, 10 november 1997, NAV 1998 nr. 2, bijlage 13). Uit het vluchtrelaas van betrokkene -bezien tegen de achtergrond van de politieke en maatschappelijke situatie in Irak kan niet de conclusie worden getrokken dat sprake is van een reëel en voorzienbaar risico dat juist betrokkene bij terugkeer naar het land van herkomst zal worden onderworpen aan een door artikel 3 EVRM danwel artikel 3 Anti-folterverdrag verboden behandeling. Hierbij wordt mede overwogen dat blijkens het vorenoverwogene en hetgeen reeds in de bestreden beschikking is overwogen ten aanzien van de asielmotieven van betrokkene, niet kan worden aangenomen dat betrokkene bij terugkeer naar Irak om enigerlei reden bijzondere aandacht heeft te verwachten van de autoriteiten.

Betrokkene komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Ten aanzien van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder c van de Vreemdelingenwet 2000 nog het volgende overwogen.

Uit de verklaringen van betrokkene of anderszins is, ook in bezwaar, niet gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan betrokkene om klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit behoort te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Immers, in de Vreemdelingen-circulaire 2000 C1/4.4 wordt een limitatieve opsomming gegeven van gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het

INGEKOMEN

03 APR 2006

Antonijssema, rechtsbank
Zetel in

Sector Bestuur en
afdeling

traumatabel. Nu in het geval van betrokkene niet gebleken is van gebeurtenissen die vallen te herleiden tot een van deze gronden, is reeds hierom niet voldaan aan de voorwaarden van het traumatabel. Hierbij is in aanmerking genomen

Evenmin is gebleken van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, conform Vreemdelingencirculaire C1/4.4.1, die verband houden met de redenen van het vertrek uit het land van herkomst en tevens verband houden met het asielrelaas. Niet is gebleken van dusdanige humanitaire omstandigheden dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat betrokkene terugkeert naar het land van herkomst (Vc C1/4.4.2.4).

Betrokkene komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder c van de Vreemdelingenwet 2000.

Tenslotte wordt overwogen dat de door betrokkene aangevoerde gronden noch op zichzelf noch in onderling verband bezien, tot de conclusie kunnen leiden dat betrokkene op basis van één van de gronden zoals genoemd in artikel 29, eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000, in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Ook een nadere afweging en beschouwing van de door betrokkene aangevoerde argumenten in hun onderlinge samenhang en totaliteit bekeken, kan niet tot de conclusie leiden dat betrokkene in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Ten aanzien van het verzoek van betrokkene om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid wordt overwogen

Voorzover betrokkene een beroep doet op de inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht wordt het volgende overwogen. In artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht is de inherente afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Volgens de tekst van en de toelichting op dit artikel is de bevoegdheid om van een beleidsregel af te wijken beperkt tot bijzondere gevallen. De belanghebbende moet onevenredig nadeel ondervinden bij het handhaven van de beleidsregel. De enkele omstandigheid dat betrokkene en haar echtgenoot lang in Nederland verblijven, is niet voldoende om te concluderen dat sprake is van een onevenredig nadeel dat ertoe zou moeten leiden dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 Awb.

Op grond van het bovenstaande komt betrokkene niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUIT:

het bezwaar ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 25 januari 2006

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

J.C. Ots
(medewerker)

03 APR 2006
Aankomst- en verblijfsbank
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Basisregistratie
Immigratie- en Naturalisatiedienst

Tegen het besluit het bezwaarschrift, voor zover gericht tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning asiel, ongegrond te verklaren kan een beroep schrift worden ingediend. Daartoe dient betrokkene, of diens wettelijk vertegenwoordiger, haar

bijzonder gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd, een aan de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage gericht beroepschrift in te dienen.

Het beroepschrift dient te worden gezonden naar:
Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Faxnummer: 023 – 512 67 36 (bewaringszaken en AC-procedures)
Faxnummer: 023 – 512 66 01 (voorlopige voorziening en beroep)

U wordt verzocht hierbij gebruik te maken van het aangehechte informatieblad voor de rechtbank. Zodra het CIV een procedure aan een rechtbank heeft toebedeeld, ontvangt u van de betreffende rechtbank een ontvangstbevestiging. De op de procedure betrekking hebbende stukken dient u eerst nadat u deze ontvangstbevestiging heeft ontvangen bij de behandelende rechtbank in te dienen. U wordt verzocht de op de procedure betrekking hebbende stukken niet aan het CIV te sturen.

Het beroepschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan één week na afloop van de termijn is ontvangen.

INGEKOMEN

03 APR 2006

Aankomsten bij rechtbank
Zaaknr.
Sector Juridisch recht
afdeling Juridisch recht

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/6795

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
mede ten behoeve van haar twee minderjarige kinderen,
allen van Iraakse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. C.T.G. van Schie, advocaat te Nijmegen,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
daarvoor: de Staatssecretaris van Justitie)
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2000, bekendgemaakt op 26 mei 2000, heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres om toelating als vluchteling en ambtshalve besloten eiseres geen vergunning tot verblijf te verlenen.

Bij besluit van 15 augustus 2001 heeft verweerder de aanvraag op grond van artikel 117 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een asielvergunning voor bepaalde tijd en voorts het daartegen door eiseres op 19 juni 2000 ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

Bij brief van 10 september 2001 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij deze rechtbank en tevens verzocht om een voorlopige voorziening. Bij uitspraak van 7 november 2002, bekendgemaakt op 14 november 2002, heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) het beroep gegrond verklaard en het besluit van 15 augustus 2001 vernietigd (AWB 01/45047). Het verzoek om een voorlopige voorziening is bij voormelde uitspraak afgewezen (AWB 01/45043).

Bij besluit van 25 januari 2006, bekendgemaakt op 26 januari 2006, heeft verweerder het bezwaar van eiseres van 19 juni 2000 ongegrond verklaard.

Reg.nr. AWB 06/6795

2

Bij brief van 6 februari 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 12 januari 2007, waar eiseres en haar gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

- 2.1 Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
 - d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Onder verdragsvluchteling wordt, voor zover van belang, verstaan: elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

- 2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

- 2.3 Volgens paragraaf C1/5.8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de asielzoeker. In paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is vermeld dat, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten". In die paragraaf is voorts vermeld hoe wordt beoordeeld of het ontbreken van documenten aan de asielzoeker valt toe te rekenen. Onder a. wordt vermeld het vereiste dat de verklaringen omtrent het desbetreffende element - identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas - en het ontbreken van de desbetreffende documenten consistent en geloofwaardig zijn. Onder b. is vermeld het vereiste dat deze verklaringen overeenkomen met hetgeen overigens bekend is, waarbij onder meer als aandachtspunt geldt of omtrent de reisroute consistente, gedetailleerde en verifieerbare

Reg.nr. AWB 06/6795

3

verklaringen zijn afgelegd (nauwkeurige omschrijving van vervoermiddel en verloop van de reis). Indien aan één van deze vereisten niet is voldaan, wordt het ontbreken van documenten aan de asielzoeker toegerekend, aldus het beleid.

2.4 Eiseres heeft aan haar asielaanvraag – kort samengevat – ten grondslag gelegd dat zij, voormalig inwonster van provincie Duhok, Irak eind 1999, begin 2000 heeft verlaten omdat zij vreesde voor de KDP. Een zwager van eiseres, deed zaken met de PKK en hield zich bezig met de verkoop van diverse goederen, zoals dekens en medicijnen, aan deze partij. Eiseres stelde haar woning beschikbaar en een deel van de voorraad lag in haar woning opgeslagen. Op een avond toen eiseres bij haar zwager thuis was, eiseres weet niet op welke datum, hoorde zij lawaai op straat en schieten. Vertelde eiseres dat leden van de KDP op zoek waren naar eiseres en dat zij haar huis hadden omsingeld. Men vertelde eiseres verder dat gewond raakte en werd gearresteerd en dat een lid van de veiligheidsdienst werd gedood. Eiseres heeft zelf niets gezien die avond. Eiseres was bang om opgepakt te worden en heeft uit voorzorg haar land van herkomst verlaten.

2.5 Ingevolge vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) behoort naast de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielrelaas wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht, daaronder mede begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, in de eerste plaats tot de verantwoordelijkheid van verweerder. Die vaststelling en beoordeling, daaronder mede begrepen de beslissing welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter onderbouwing daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd, kan door de rechtbank slechts terughoudend worden getoetst.

2.6 De rechtbank is van oordeel dat verweerder eiseres in het bestreden besluit, dat verwijst naar het besluit in primo, in redelijkheid heeft mogen tegenwerpen dat zij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar asielrelaas en haar reisroute. Verweerder heeft eiseres het ontbreken van documenten ter zake haar reisroute ook kunnen toerekenen. Nog daargelaten dat verweerder daartoe heeft kunnen stellen dat het niet aannemelijk is dat eiseres geen enkel indicatief dan wel concreet bewijs van haar reis van Irak naar Nederland kan overleggen, heeft verweerder kunnen overwegen dat het niet aannemelijk is dat eiseres niet in staat is geweest gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute van Istanbul naar Nederland te geven. Verweerder heeft daarbij kunnen stellen, dat van eiseres verwacht mag worden dat zij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de landen waardoor zij is gereisd, de duur van de boottocht en de kleur van het zeil van de oplegger. De verklaring van eiseres, onder meer dat zij de vrachtwagen gedurende zes dagen niet zou hebben verlaten en zij de dag niet van de nacht kon onderscheiden, heeft verweerder in dat verband onvoldoende kunnen achten. Reeds op grond van het vorenstaande heeft verweerder eiseres het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 mogen tegenwerpen. Het feit dat eiseres wel identiteitsdocumenten heeft overgelegd, kan ingevolge het beleid zoals omschreven paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000, aan dit oordeel niet afdoen.

2.7 Indien blijkt dat een of meer van de in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden aan de vreemdeling kunnen worden toegerekend, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p.

Reg.nr. AWB 06/6795

4

40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in het bestreden besluit in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat eiseres haar asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat dit relaas, naar verweerder in het verweerschrift heeft toegelicht, als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt.

Daartoe heeft verweerder betekenis mogen toekennen aan de verklaring van eiseres, die stelt niets van de schietpartij te hebben gezien, dat zij van een zwager gehoord heeft dat haar huis was omsingeld, dat de KDP op zoek zou zijn naar eiseres, dat een van haar zwagers bij het schieten gewond is geraakt en een lid van de veiligheidsdienst is gedood. Op grond daarvan heeft verweerder mogen concluderen dat het verklaringen van "horen zeggen" betreft, gebaseerd op vermoedens. Verweerder heeft derhalve aan de verklaring van eiseres dat zij wordt gezocht door de KDP niet de gewenste waarde hoeven toekennen.

2.8 Namens eiseres zijn in beroep brieven overgelegd van De Gelderse Roos van 27 maart 2006 en van de Stichting Centrum '45 van 13 oktober 2006 en is gesteld dat eiseres sinds haar vlucht uit Irak in 2000 leidt aan een chronische post traumatische stress stoornis, welke zou zijn veroorzaakt door gebeurtenissen in het land van herkomst.

Voor zover eiseres heeft gesteld dat haar gelot op die stukken een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 moet worden verleend, kan het niet leiden tot het beoogde gevolg. Niet alleen is gesteld noch gebleken dat in die brieven een medische situatie wordt beschreven die zich eerst na het bestreden besluit heeft voorgedaan, maar ook acht de rechtbank van belang, dat eiseres' beroep op voormelde bepaling niet reeds bij de inleidende gronden van beroep van 31 maart 2006 is gedaan, maar eerst bij brief van 25 oktober 2006. In zoverre kan de rechtbank ingevolge het bepaalde in artikel 83 van de Vw 2000 voornoemde brieven van 27 maart 2006 en 13 oktober 2006 niet bij de beoordeling betrekken.

Uit het dossier blijkt voorts dat eiseres heeft betoogd dat sprake is van, naar haar mening schrijnende, feiten en omstandigheden, zoals het langdurige verblijf van eiseres en haar gezin hier te lande, de gestelde inburgering van haar kinderen, medische en sociale problematiek in haar gezin, in welk kader de gemachtigde van eiseres bij brief van 4 oktober 2005 (verder) heeft gesteld dat deze omstandigheden voor verweerder aanleiding zouden moeten vormen om, met gebruikmaking van diens discretionaire bevoegdheid, eiseres (en haar gezinsleden) een verblijfsvergunning met als doel "conform beschikking Minister" te verlenen, zulks naar de rechtbank begrijpt ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000).

In dit verband heeft eiseres voorts gewezen op een brief van de gemeente Nijmegen aan haar gemachtigde van 15 maart 2006, waarin onder meer het volgende is vermeld:

"Conform de afspraken die tussen onze gemeente en de IND zijn gemaakt ten aanzien van de screening op schrijnendheid, zal in het kader van de lopende procedures, mede op basis van de bij de melding aangedragen factoren, worden beoordeeld of er reden is de minister te adviseren van haar discretionaire bevoegdheid gebruik te maken."

De rechtbank overweegt dat het aldus omstandigheden betreft, welke zich hier te lande hebben voorgedaan en welke geen verband houden met het de redenen waarom eiseres haar land van herkomst heeft verlaten. Het thans bestreden besluit heeft uitsluitend betrekking op

Reg.nr. AWB 06/6795

5

de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning asiel en strekt niet mede tot weigering van een verblijfsvergunning regulier. Verwezen wordt naar een uitspraak van de Afdeling van 25 januari 2006, zaak nr. 200510492/1, LJN: AV0877. Mitsdien is in zoverre geen sprake van rechtens relevante nova in de zin van artikel 83 van de Vw 2000. Het betoog van eiseres, inhoudende dat gelet op voornoemde brieven van 27 maart 2006 en 13 oktober 2006 sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden die betrokken dienen te worden bij de beoordeling ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000, faalt derhalve. Gegeven het voorliggende toetsingskader, kan voormelde brief van de gemeente, wat ook van de inhoud daarvan zij, aan het vorenstaande niet afdoen.

2.9 Nu verweerders besluit de aanvraag van eiseres ingevolge artikel 31 van de Vw 2000 af te wijzen, toetsing in rechte kan doorstaan, bestaat evenmin aanleiding voor toepassing van artikel 4:84 van de Awb, als door eiseres betoogd.

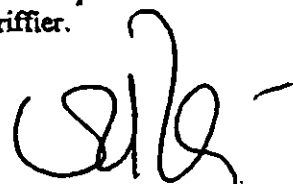
2.10 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 27 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. D. Mol-Schneider als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat ingevolge artikel 120 van de Vw 2000 geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden op: 01 MAART 2007

Voor fotokopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Afdeling Immigratie - Rechtbank
te ZUTPHEN

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
mr R.G.H.M. de Glas
mr E.G.W.M. Huijbers
mw mr J.W.C. Giebels
mw mr E.R.T. Tromp
mr S.T.W. Verhaagh
mr D.W. Beemers
mw mr J.E.A. van Beveren

Postbus 1017
6501 BA Nijmegen
Tel.: 024-323 88 44
Fax: 024-360 54 30

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Nijmegen, 27 maart 2007

ons kenmerk : 018774C
uw kenmerk :
justitie kenmerk : 0002-19-2018
inzake

mede ten behoeve van haar twee minderjarige kinderen

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Belanghebbende is mevrouw die op
in Irak geboren is en thans te woont op het adres
Belanghebbende treedt in deze zaak mede op in haar hoedanigheid van wettelijk
vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen (geboren
en (geboren)
Belanghebbende heeft de Iraakse nationaliteit.

Belanghebbende kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten,
Berg en Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat en
procureur mr. C.T.G. van Schie, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als
zodanig zal optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door
belanghebbende bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in de
dienen.

Belanghebbende kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te
's-Gravenhage, zittingsplaats Zutphen d.d. 27 februari 2007 onder nummer AWB
06/6795 en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger beroep. De bestreden uitspraak
gaat hier in kopie bij.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in zijn uitspraak (samengevat), dat de medische situatie van belanghebbende, zoals deze uit de brieven van de Gelderse Roos van 27 maart 2006 en van de Stichting Centrum '45 van 13 oktober 2006 blijkt (PTTS) niet bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken.

Toelichting

Art. 83 Vreemdelingenwet biedt de mogelijkheid om feiten en omstandigheden, die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen bij de beoordeling van het beroep mee te nemen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet.

In de onderhavige zaak is dateren de medische rapportages, waarop belanghebbende zich beroept van na 25 januari 2006 zijnde de datum van de beslissing op het bezwaarschrift waartegen het beroep zich richtte. Het beroep is ingesteld bij beroepschrift d.d. 6 februari 2006 en nader gemotiveerd bij beroepschrift d.d. 31 maart 2006.

Deze medische rapportages zijn derhalve van na het bestreden besluit. Hoewel de medische problematiek naar alle waarschijnlijkheid reeds voor 25 januari 2006 bestond, was er op dat moment ten tijde van het bestreden besluit nog geen medische onderbouwing daarvan. Deze gegevens zijn eerst na het bestreden besluit beschikbaar gekomen. De medische situatie van belanghebbende, zoals deze blijkt uit de rapportages d.d. 26 maart 2006 en 13 oktober 2006, moeten dan ook worden aangemerkt als feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit zijn opgekomen.

Hierbij is van belang, dat belanghebbende in het beroepschrift uitdrukkelijk zich het recht voorbehouden heeft om het beroepschrift nog nader aan te vullen, hetgeen uiteindelijk geschiedde middels het beroep op de medische situatie.

Ten onrechte is de medische situatie van belanghebbende dan ook niet meegenomen in de beroepsprocedure.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Rechtbank in zijn uitspraak overwogen (samengevat), dat het besluit d.d. 25 januari 2006 uitsluitend betrekking heeft op de aanvraag van belanghebbende op een verblijfsvergunning asiel en niet mede strekt tot weigering van een verblijfsvergunning regulier.

Toelichting

Uit het gemotiveerde beroepschrift d.d. 31 maart 2006 blijkt, dat er tussen de Burgemeester van Nijmegen en verweerder afspraken gemaakt zijn over de wijze waarop in de zaak van belanghebbende beoordeeld zal worden of er aanleiding is gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid van verweerder en zulks op grond van de door belanghebbende gestelde schrijnende omstandigheden. Afgesproken werd om dat in de nog lopende asielpprocedure van belanghebbende te doen.

-3-

Uit het besluit d.d. 25 januari 2006 blijkt, dat er op dit punt in weerwil van de gemaakte afspraak geen inhoudelijke beoordeling heeft plaats gevonden. Het besluit is op dit punt in strijd met een door verweerder gemaakte expliciete afspraak, waarvan vanzelfsprekend ook belanghebbende op de hoogte was.

Belanghebbende meent, dat hierdoor het vertrouwensbeginsel geschonden is en het besluit op dit punt in ieder geval niet, althans onvoldoende gemotiveerd is.

REDENEN, waarom belanghebbende U verzoekt haar beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittingsplaats Zutphen d.d. 27 februari 2007 onder nummer AWB 06/6795 gegrond te verklaren, deze uitspraak te vernietigen en het beroep gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 25 januari 2006 alsnog gegrond te verklaren met vernietiging van dit besluit zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

gemaaktigde,

C.T.G. van Schie

Bijlage: uitspraak Rechtbank 's Gravenhage d.d. 27 februari 2007.